

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

118:E PLENARSESSIONEN DEN 15–16 JUNI 2016

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Stål: bevara hållbar sysselsättning och tillväxt i EU

(2017/C 017/04)

Föredragande: Isolde RIES (DE-PES), vice talman i Saarlands delstatsparlament**Referensdokument:** Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt Europeiska investeringsbanken – Stål: bevara hållbar sysselsättning och tillväxt i EU

COM(2016) 155 final

ALLMÄNNA KOMMENTARER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Stålindustrins betydelse och ramvillkor inom Europeiska unionen

1. Europeiska regionkommittén understryker att stålindustrin inom EU har spelat och spelar en central roll i den europeiska integrationsprocessen och är en av de avgörande grundvalarna för välstånd, mervärde, investeringar och sysselsättning i Europa. Med 330 000 arbetstillfällen och 500 produktionsanläggningar i 23 medlemsstater utgör stålindustrin en strategisk nyckelsektor inom EU. 2014 producerade stålsektorn ca 169 miljoner ton stål, vilket motsvarar 10 % av den globala produktionen, och genererade en sammanlagd omsättning på 166 miljarder euro vilket motsvarar 1,3 % av EU:s BNP.
2. Trots minskningen i produktion och arbetstillfällen under de senaste årtiondena förblir stålindustrin en central faktor för Europas återindustrialisering. Det uttalade målet i kommissionens meddelande av den 22 januari 2014, "För en industriell renässans i Europa", om att öka industrins andel av bruttonationalprodukten till 20 % fram till 2020 är endast genomförbart med en konkurrenskraftig stålindustri.
3. Stålindustrin präglas av en intensiv växelverkan med olika branscher både i föregående och efterföljande led. Tillsammans med leverantörer av insatsvaror från bl.a. gruvindustrin, energisektorn, transportsektorn och tjänsteverantörer samt kunder inom metallindustrin, fordonsindustrin, maskinindustrin och byggindustrin bildar stålindustrin omfattande mervärdesnätverk och kluster.
4. ReK betonar med eftertryck att den framtida utvecklingen av stålindustrin har direkt och indirekt inverkan på den regionala och lokala utvecklingen. En konkurrenskraftig och hållbar stålindustri är dessutom en förutsättning för ekonomisk återhämtning och tillväxt i många regioner i Europa. Stålindustrin är också en viktig källa till indirekt sysselsättning, eftersom den spelar en viktig roll för många andra industrisektorer.
5. Den europeiska stålindustrin utgör en integrerad del av de internationella råvaru-, upphandlings- och avsättningsmarknaderna och är såtillvida beroende av rättvisa konkurrensvillkor.
6. Företagen inom stålindustrin är av naturen energiintensiva, och energikostnaderna utgör ca 40 % av driftskostnaderna. Stålsektorn är därmed beroende av billig och säker energiförsörjning.

7. Stålindustrin bidrar till utvecklingen av energiomställningen och klimatskyddet. Innovativa stålprodukter är oundgängliga för produktionen av till exempel vindkraftsanläggningar, högeffektiva kraftverk och eldrivna fordon. Trots att ståltillverkning är en betydande källa till koldioxidutsläpp sparar innovativt stål sex gånger så mycket koldioxid som produktionen av det orsakar.
8. Stålindustrin är av strategisk betydelse för järnvägsinfrastrukturens uppbyggnad i hela Europa och står för ett viktigt bidrag när det gäller att skapa nätverk för lokala transporter på järnväg, som är ett värdefullt alternativ till transporter på våra överbelastade vägar, inte minst när det gäller att förbättra livskvaliteten och miljön i storstadsområdena.
9. Ståltillverkare i Europa måste hålla produktionen så kostnads- och resurseffektiv som möjligt och samtidigt hålla den ajour med den senaste tekniken genom fortlöpande investeringar. Den långsiktiga konkurrenskraften beror också på deras förmåga att utveckla banbrytande teknik på områden såsom energieffektivitet. Lika viktigt är det dock att EU och dess medlemsstater i alla beslut tar hänsyn till konsekvenserna för stålsektorns nationella och internationella konkurrenskraft och de långsiktiga ekonomiska konsekvenserna.
10. För att trygga sin fortsatta existens måste stålindustrin bevisa att den är redo att möta framtidens utmaningar med hjälp av innovationer och miljöåtgärder, exempelvis genom att aktivt bidra till miljö- och klimatskyddet, men också genom att konsekvent följa tekniska miljö- och klimatmässiga normer vid återinvesteringar.
11. Den europeiska stålindustrin har höga sociala normer och anstränger sig för att skydda miljön och klimatet.
12. Tack vare stålåtervinningen kan råmaterial och energi sparas, utsläpp av växthusgaser minskas och den cirkulära ekonomin stärkas. Man bör i synnerhet framhålla att stål är 100 % återvinningsbart. Återanvändningen och återvinningen av stål bör utökas ytterligare mot bakgrund av målsättningen att få till stånd en konkurrenskraftig och hållbar kretsloppsekonomi och med hänsyn till det faktum att EU:s skrothandelsbalans är positiv. Dessutom innebär utvecklingen av nya sorter av stål, ferrolegeringar och gjutnings- och tillverkningsmetoder en enorm marknadspotential.
13. Med hjälp av den senaste tekniken och högkvalificerad arbetskraft producerar den europeiska stålindustrin stål av högsta kvalitet samtidigt som kundorienterad forskning och produktutveckling står i centrum. Utvecklingen av innovativa och högkvalitativa produkter bidrar till att företagets konkurrenskraft tryggas och ökar.
14. Den moderna stålproduktionen är starkt beroende av den kontinuerliga utvecklingen hos en högkvalificerad arbetskraft med kompetens att finna framtidsorienterade lösningar. I den nya kompetensagendan kommer man att förespråka fortsatta investeringar i människor, bl.a. omskolnings- och kompetenshöjningsstrategier. Den kommer att vara till nytta för en lång rad ekonomiska sektorer, även stålindustrin.
15. ReK stöder den europeiska stålsektorns arbete för att i större utsträckning garantera lika möjligheter för alla anställda. Exempelvis har andelen kvinnor i stålsektorn ökat de senaste tio åren och ligger nu på mellan 6 % och 25 %, beroende på befattning och EU-medlemsstat. Stålföretagen har också under de senaste två åren startat en rad initiativ i olika medlemsstater för att locka kvinnor till stålsektorn.
16. EU:s stålindustri går i täten när det gäller arbetsmiljöfrågor. Den har även de högsta normerna i världen för arbetshygien. Utbyte av bästa praxis rörande arbetsmiljö diskuteras ingående på EU-nivå. EU:s stålindustri deltar dessutom aktivt i en intensiv social dialog på EU-nivå.
17. ReK framhåller att digital kompetens och digital teknik i allt större omfattning måste införlivas i utbildningar och yrkesutbildningar, särskilt lärlingsutbildningar. Digitaliseringen av produktionsprocesserna medför att de anställda måste ha bättre färdigheter eftersom uppgifterna blir mer komplexa ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ CDR 1319/2014, Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s kvalitetskriterier för planering för förändringar och omstruktureringar.

18. Digitaliseringen av produktionsprocesserna kräver en bättre abstraktions- och problemlösningsförmåga hos de anställda till följd av de allt komplexare arbetsuppgifterna. Dessutom måste de anställda organisera sitt arbete, ha hög kompetens inom tvärvetenskapliga metoder och kommunikation samt kunna agera självständigt.

19. Överkapacitet, lågprisfaser, höga energipriser, skatter och avgifter på energikällor världen över, den kommande reformen av EU:s utsläppshandel och konkurrensnedvidande dumpning utförd av ståltillverkare utanför EU innebär en enorm påfrestning för Europas stålindustri. Råstålsproduktionen och den europeiska stålsektorns andelar på världsmarknaden minskar och detta leder till anpassningar inom företagen och på personalsidan.

20. Kommittén noterar med oro de förödande sociala och ekonomiska konsekvenserna för de lokala och regionala samhällena av nedläggningar eller kapacitetsminskningar inom järn- och ståltillverkningen samt de åtgärder som behövs för att stödja dessa samhällen så att de kan återhämta sig och växa.

21. Vi anser att en EU-strategi för stålindustrins framtid är motiverad och kommer att bidra till att målet uppfylls. Det är nödvändigt att regionala och lokala myndigheter involveras i samråds- och beslutsprocesserna samt att hänsyn tas till de rådande lokala förhållandena och företagets specialiseringar.

22. ReK förespråkar en industripolitik på EU-nivå som baseras på målen konkurrenskraft inom stålindustrin och konkurrensfrämjande ramvillkor och som gör det möjligt att på sikt trygga och expandera befintliga stålverk och arbetsplatser.

23. Vi instämmer i kommissionens ståndpunkt i dess Energifärdplan för 2050 att en minskning av energisektorns koldioxidutsläpp och ett scenario med en stor andel energi från förnybara källor på sikt är billigare än att fortsätta med den nuvarande politiken, och att kostnaderna för energi från kärnbränsle och fossila bränslen förmodligen kommer att fortsätta öka med tiden, medan kostnaderna för förnybar energi kan komma att minska. Kommittén erkänner i detta sammanhang medlemsstaternas ansträngningar att planera för en lämplig utjämning av de oproportionerliga ekonomiska bördor som uppstår för den globalt konkurrensutsatta stålindustrin i samband med utbyggnaden av de förnybara energiformerna. Vi uppmanar dock till att man på EU-nivå ser till att de nationella utjämningsmekanismerna, i synnerhet på stödområdet, inte leder till snedvridningar av konkurrensen på EU:s inre marknad.

24. Vi framhåller behovet av att hjälpa samhällen som är starkt beroende av stålindustrin att bredda sina ekonomier innan det krävs omstruktureringsåtgärder. En diversifiering av den lokala ekonomiska strukturen bör i synnerhet syfta till samverkans effekter mellan hållbar industri och tjänster, och skulle också kunna främjas genom skatteincitament.

Reform av EU:s utsläppshandelssystem

25. ReK välkomnar att Europeiska rådet i sina slutsatser från den 23 och 24 oktober 2014 strävar efter att nå en balans mellan målet att å ena sidan minska utsläppen av växthusgaser och målet att å andra sidan trygga den europeiska industrins konkurrenskraft.

26. Vi betonar dock att den höjning som Europeiska rådet har beslutat om för den årliga nedsättningskoefficienten för industrins utsläppstak från 1,74 % för den tredje handelsperioden 2013–2020 till 2,20 % för den fjärde handelsperioden 2021–2030, trots den fortsatta kostnadsfria tilldelningen av utsläppsrätter baserat på riktmärken, kan leda till avsevärda underskott i utsläppsrätter och därmed till ytterligare kostnader för stålsektorn som konkurrenter i länder utan utsläppshandel inte utsätts för.

27. ReK anser att det är avgörande att man inrättar ett system för utsläppshandel på global nivå för att säkerställa de europeiska företagens konkurrenskraft och undvika koldioxidläckage genom att förhindra ytterligare ökning av de utsläppsrätter som ska auktioneras ut. Ytterligare garantier skulle kunna skapas i form av harmoniserade kompensationsmekanismer för indirekta kostnader (såsom kostnader för elektricitet) eller riktmärken som bygger på korrekta och aktuella uppgifter.

28. Råjärnsriktmärket för tilldelningen av utsläppsrätter inom stålindustrin ligger redan cirka 10 % under det fysiskt och tekniskt genomförbara riktvärdet för den tredje handelsperioden 2013–2020. Dessutom har riktvärdet för sinter inte tagits fram på ett korrekt sätt eftersom det omfattar pelletsanläggningar. Tilldelningen måste baseras på faktiska förhållanden, med fullt beaktande av elproduktionen från gaser som uppstår som biprodukt inom stålindustrin, och ändras i takt med den tekniska utvecklingen. Samtidigt krävs det en dynamisk fördelning av utsläppsrätterna inom hela produktionen.

29. ReK välkomnar att kommissionen lade fram sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och investeringar i koldioxidsnål teknik i god tid före den fjärde handelsperioden för den europeiska utsläppshandeln.

30. Vi har därmed en förhoppning om att alla berörda parter i god tid kan skaffa sig en klar uppfattning om de framtida ramvillkoren för EU:s utsläppshandel.

31. Vi anser samtidigt att det krävs en intensiv samordning och diskussion om reformen av EU:s utsläppshandelssystem med alla berörda.

32. ReK konstaterar likväl med oro att kommissionens förslag till direktiv inte fullt ut uppfyller Europeiska rådets önskan om att trygga industrins internationella konkurrenskraft, eftersom just den europeiska stålindustrin står inför merkostnader som innebär substansiella och existenshotande påfrestningar.

33. ReK begär därför att förslaget till direktiv ses över i sin helhet i det fortsatta lagstiftningsförfarandet och att man med hänsyn till en effektiv EU-handel med utsläppsrätter och en lämplig fördelning av bördorna mellan alla ekonomiska sektorer särskilt införlivar följande principer. Man bör

- undvika att de effektivaste produktionsanläggningarna belastas,
- ge fortsatta incitament till teknisk utveckling och minskad miljöpåverkan genom realistiska samt tekniskt och ekonomiskt uppnåeliga riktmärken på grundval av de 10 % av produktionsanläggningarna som är effektivast,
- fullt ut ta hänsyn till utsläppen vid elproduktion från gaser som uppstår som biprodukt när riktmärkena fastläggs,
- inte schablonmässigt sänka riktmärkena och undvika att tillämpa korrektionsfaktorn,
- inte försämra utjämningen av elpriset för energiintensiva sektorer och erbjuda möjligheten att kompensera för de sammanlagda indirekta kostnaderna, varvid man på EU-nivå åtminstone bör överväga referensparametrar för att förhindra snedvridningar av konkurrensen på EU:s inre marknad,
- ta med den energiintensiva industrins insatsvaror i de bestämmelser som ska förhindra att produktionen flyttas till tredjeländer, och
- anpassa mängden tilldelade utsläppsrätter efter skiftande produktionsnivåer.

34. För att motverka koldioxidläckage är det absolut nödvändigt att i full utsträckning utjämna de kostnader för utsläpp av växthusgaser som påförs elpriset. Eftersom denna utjämning än så länge kan genomföras på olika sätt i de enskilda medlemsstaterna går det inte att utesluta en snedvridning av konkurrensen. Kommissionen bör därför utreda om utjämningen i framtiden bör göras enhetlig eller om den bör tilldelas på EU-nivå.

35. ReK välkomnar att världssamfundet under klimatmötet i Paris för första gången antog ett folkrättsligt miljöavtal med målet att begränsa den globala uppvärmningen till under 2 °C och att det kommer att anstränga sig på allvar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C. Grundtanken att de globala nettoutsläppen av växthusgaser ska bli lika med noll under andra delen av århundradet kommer att få konsekvenser för utvecklingen av tillverkningsindustrin och måste därför konkretiseras. Möjligheten att utveckla och komma överens om marknadsmekanismer för en global och kostnadseffektiv utsläppshandel innebär ett tillfälle att på sikt minska eller undvika sådana snedvridningar av konkurrensen som beror på klimatåtgärder.

Handel med tredjeländer

36. Avsaknaden av lika konkurrensvillkor, företags illojala utrikeshandelspraxis och tredjeländers ojämlika utrikeshandelspolitik utgör allvarliga hot mot den europeiska stålindustrin.

37. ReK anser därför att EU:s politik för handel med tredjeländer och dess handelspolitiska skyddsinstrument är nödvändiga verktyg för att trygga den europeiska stålindustrins globala konkurrenskraft och ställer sig bakom parlamentets begäran om en allmän reform av EU:s handelspolitiska skyddsinstrument i syfte att undanröja de så kallade WTO+-delarna från EU:s system och särskilt garantera lika konkurrensvillkor för EU-industrin och Kina ⁽²⁾.

38. Vi noterar med oro att den globala stålindustrin för närvarande rapporterar en överkapacitet på 452 miljoner ton och att särskilt den kinesiska stålindustrins överkapacitet ständigt leder till EU-import till dumpningspriser, vilket ibland sker via tredjeländer. Om EU inte vidtar verksamma handelspolitiska motåtgärder kommer denna import direkt eller indirekt att hota hela den europeiska stålindustrins existens och många arbetstillfällen.

39. Kommittén efterlyser inrättandet av en mekanism som kan användas i tredjeländer för att kontrollera hur anläggningarna för hantering av sekundära råmaterial (skrot) bedriver sin verksamhet i destinationsländerna, i syfte att förhindra export till tredjeländer som inte hanterar avfallet på ett miljöanpassat sätt.

40. ReK uppmanar EU-institutionerna att ge kommissionen tillstånd att använda en icke-standardiserad metod i antidumpnings- och antisubventionsundersökningar av kinesisk import enligt avsnitt 15 i protokollet om Kinas anslutning till WTO till dess att Kina uppfyller alla fem kriterierna för att klassificeras som en marknadsekonomi. Vi noterar dessutom med oro att om Folkrepubliken Kina beviljas marknadsekonomisk status i december 2016, och metoden för beräkning av dumpningsmarginalerna då ändras, kommer det att bli nästintill omöjligt att vidta verksamma åtgärder mot dumpning. Vi framhåller samtidigt att det inte finns något krav på att medlemmar i WTO automatiskt ska bevilja Kina marknadsekonomisk status under 2016.

41. För närvarande uppfyller Kina endast ett av EU:s fem kriterier för att beviljas marknadsekonomisk status. Till de tekniska kriterierna hör att företagets beslut ska grunda sig på marknadssignaler, att deras redovisning ska uppfylla internationella redovisningsstandarder, att det inte får förekomma några nämnvärda snedvridningar av produktionskostnaderna och av företagets finansiella situation till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, att det ska finnas bestämmelser om ägande och konkurs som skapar rättssäkerhet och stabilitet för företagsledningarna samt att valutaomvandlingar ska ske till marknadskurser.

42. ReK uppmanar därför kommissionen att under sin undersökning av de ekonomiska och sociala följderna av att Kina beviljas marknadsekonomisk status invänta utlåtandena från berörda ekonomiska aktörer och att föra nära samråd med andra viktiga WTO-medlemsstater såsom Förenta staterna innan den fattar beslut om marknadsekonomisk status.

43. Om Kina beviljas marknadsekonomisk status kräver kommittén att man skapar likvärdiga och verksamma instrument för att skydda en rättvis handel. I detta sammanhang bör man också överväga en lösning där länder som inte är marknadsekonomier i framtiden inte längre uttryckligen nämns i EU:s grundläggande antidumpningsförordning, utan där denna förordning innehåller allmänna bestämmelser för länder som inte är marknadsekonomier. Metoden med jämförbart land skulle i samband med detta kunna ersättas av en annan metod, samtidigt som bevisbördan för att marknadsekonomi råder ligger kvar på de länder som inte är marknadsekonomier.

44. Om Kina beviljas marknadsekonomisk status kräver kommittén att man skapar likvärdiga och verksamma instrument för att skydda en rättvis handel.

45. Kommittén ställer sig positiv till att kommissionen i februari 2016 fattade beslut om provisoriska antidumpningstullar på import av kallvalsade platta stålprodukter från Ryssland och Kina.

⁽²⁾ Se Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2016 om Kinas status som marknadsekonomi (2016/2667(RSP)).

46. Vi beklagar dock att kommissionen i fallet med de kinesiska stålprodukterna tillämpar regeln om lägre tull och därmed har beslutat om provisoriska antidumpningstullar som blir lägre än de beräknade dumpningsmarginalerna.
47. Vi anser att denna regel innebär ett otillräckligt skydd för den europeiska stålindustrins konkurrenskraft.
48. I WTO:s bestämmelser nämns inte någon sådan regel och den tillämpas inte heller av andra regioner, exempelvis Förenta staterna.
49. Det är därför viktigt att avskaffa regeln om lägre tull i samband med en reform av de handelspolitiska skyddsinstrumenten, särskilt i de fall där det råder överkapacitet.
50. Det är positivt att kommissionen den 28 april 2016, i enlighet med handlingsplanen, beslutade att (åter)införa ett system för förhandskontroll av import av stålprodukter till EU som kommer att ställa krav på en importlicens för import av stålprodukter till EU, bidra till att förutse marknadsutvecklingen på kort sikt och hjälpa kommissionen att ta itu med orättvis import, med en möjlighet att inleda rättsliga förfaranden när importutvecklingen hotar att skada producenter inom EU.
51. ReK välkomnar kommissionens strävan att bidra till att verkställa de regler som syftar till en rättvis internationell konkurrens och därmed bidra till att trygga den europeiska stålindustrins konkurrenskraft. Denna strävan återspeglas i EU:s befintliga handelspolitiska skyddsåtgärder för stålprodukter.
52. Vi anser dock att EU:s antidumpningsförfaranden tar för stor tid i anspråk och därmed innebär ett mindre verksamt skydd av den europeiska stålindustrins konkurrenskraft, särskilt i jämförelse med andra WTO-medlemsstaters förfaranden.
53. ReK kräver därför att en reform av EU:s handelspolitiska skyddsinstrument även ska syfta till att göra unionens antidumpningsförfaranden snabbare.
54. Vi ställer oss bakom kommissionens strävan att genom samtal och förhandlingar på internationell nivå driva frågan om lika konkurrensvillkor på det globala planet.
55. Kommittén förväntar sig att rådet inkluderar kapitel om energi och råvaror i mandatet för alla nya frihandelsavtal.
56. ReK uppmanar kommissionen att se till att kommittén i egenskap av institutionell företrädare för Europas lokala och regionala myndigheter upptas i högnivågruppen för energiintensiva industrier, som inrättades i maj 2015, för att se till att de berörda parter som redan är representerade tar hänsyn till de intressen och den potential som finns på regional och lokal nivå.

Kompletterande åtgärder för att trygga konkurrenskraften hos EU:s stålsektor

57. ReK bekräftar att EU:s olika stödsystem för investeringar i ny teknik, forskning och utveckling samt kvalificering och fortbildning avsevärt kan bidra till att trygga konkurrenskraften, till att miljö- och klimatskyddsnormerna efterlevs samt till att skydda arbetstagarnas rättigheter inom stålsektorn.
58. ReK vill rikta uppmärksamhet på syftet med Kol- och stålforskningsfonden (RFCS), EU:s struktur- och investeringsfonder och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), vars medel kan användas för att stödja forsknings- och innovationsprojekt inom stålsektorn, bland annat tack vare deras möjliga synergieffekter och samordnade åtgärder. Vi framhåller emellertid att Efsi har en ganska begränsad potential inom stålsektorn, eftersom marknadsvillkoren inte kan garantera en tillräcklig avkastning på investeringar med de nuvarande låga stålpriserna. Samarbete mellan regionala och lokala myndigheter med intressen inom stålsektorn kan också ge värdefulla impulser under förutsättning att EU:s stränga bestämmelser om stöd till stålindustrin respekteras.
59. ReK understryker vikten av offentliga investeringar och, på europeisk nivå, medlen från det europeiska ramprogrammet Horisont 2020 när det gäller att stimulera innovationer för framtiden inom stålindustrin och förbättra sektorns miljö- och energieffektivitet.
60. Med hänsyn till att stålsektorn har en specifik karaktär och är i behov av både forskningsinsatser och strukturella åtgärder hoppas kommittén att man vid utvärderingen av forskningsprojekten inom ramen för Horisont 2020-programmet ger fler poäng till de program som inbegriper ett europeiskt partnerskap och utnyttjar medel från strukturfonderna för att garantera bättre integration mellan olika europeiska program.

61. Kommittén erinrar om målet i fråga om kvalifikationer och bibehållande av sysselsättningsnivåerna inom ramen för en mer konkurrenskraftig europeisk stålindustri, och framhåller att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EFG) är viktig för kompletterande sociala åtgärder vid eventuella personalnedskärningar i samband med industriella omstruktureringar. I situationer där mer än 500 arbetstagare vid ett enskilt företag (inbegripet leverantörer och företag i senare led) friställs, eller där många arbetstagare inom en särskild sektor i en eller flera angränsande regioner förlorar jobbet, kan denna fond nämligen utnyttjas för täcka upp till 60 % av kostnaderna för projekt som hjälper de friställda arbetstagarna att hitta ett nytt arbete eller grunda ett eget företag. Vi betvivlar dock att den maximala årliga budgeten på 150 miljoner euro för perioden 2014–2020 kommer att räcka för att klara utmaningarna.

62. Överföringen av kunskap och erfarenhet till nya generationer av arbetstagare spelar redan en stor roll inom EU:s stålindustri, och arbetstagarnas färdigheter och industriella yrkeskunnande bör stärkas genom riktade utbildnings- och fortbildningsåtgärder.

63. Det är nödvändigt att bygga upp och vidareutveckla resurseffektiva återvinningssystem på alla produktionsorter inom stålindustrin för att utnyttja biprodukter och återvunnet stål och på så sätt förbättra anläggningarnas konkurrenskraft. I linje med vad som anges i fråga om "industriell symbios" i kommissionens handlingsplan för den cirkulära ekonomin är det också nödvändigt att öka användningsområdena för slagg från bearbetning av stål.

Bryssel den 15 juni 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
